

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXIX. — Wydana i rozesłana dnia 14. października 1899.

Treść: (M 195—199.) 195. Obwieszczenie o zmianach w II. i III. części Przepisów dotyczących się służby wojskowej. — 196. Rozporządzenie, dotyczące się zaprowadzenia urzędowych stęplowanych blankietów wekslowych na 4, 6, 8 i 10 koron z tekstem słoweńskim. — 197. Rozporządzenie, dotyczące się działalności urzędowej starosty królowo-hradeckiego. — 198. Obwieszczenie o ustanowieniu wspólnego statutu dla Akademii górniczej w Leoben i w Przybramie. — 199. Obwieszczenie o ustanowieniu starostwa w Przeworsku w Galicyi.

195.

Obwieszczenie Ministerstwa obrony krajowej z d. 2. września 1899,

o zmianach w II. i III. części Przepisów dotyczących się służby wojskowej.

Postanowienia II. i III. części Przepisów o służbie wojskowej, wkładające na szeregowców nieczynnych obowiązek wymeldowania się u przełożonego gminy w razie uruchomienia, zmieniają się w porozumieniu z c. k. wspólnem Ministerstwem wojny jak następuje:

W razie uruchomienia szeregowcy nieczynni, w monarchii przebywający, wstępując do czynnej służby, nie są obowiązani meldować się ze zasady u przełożonego gminy miejsca pobytu.

Tylko ci, którzy nie mają w ręku dokumentu legitymacyjnego wojskowego lub karty powołującej a dla wstąpienia do szeregu muszą jechać koleją żelazną lub statkiem parowym, mają zameldować się przed odejściem u przełożonego gminy miejsca pobytu, ażeby wziąć od niego kartę uwierzytelniającą, do podróży potrzebną.

Nadto wszyscy ci, wstępujący do szeregu, którzy muszą odbyć podróż statkiem parowym, obowiązani są meldować się u przełożonego gminy w stacyi

wsiadania, który wyda im asygnacyę potrzebną do odbycia podróży statkiem.

Postanowienia te powinny być szeregowcom wyłożone i objaśnione zanim przejdą w stosunek nieczynny, przy sposobności ćwiczeń wojskowych itp.

Dla szeregowców nieczynnych, przebywających w obszarze zajętym, zatrzymują moc swoją dotychczasowe postanowienia o wstępowaniu do szeregu w razie uruchomienia.

Weltersheimb r. w.

196.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 6. października 1899,

dotyczące się zaprowadzenia urzędowych stęplowanych blankietów wekslowych na 4, 6, 8 i 10 koron z tekstem słoweńskim.

Począwszy od dnia 1. listopada 1899 zaprowadzone będą blankiety wekslowe z tekstem słoweńskim opatrzone znaczkami stęplowymi według skali I na 4 K, 6 K, 8 K i 10 K.

Postać zewnętrzna tych blankietów będzie taka sama, jak urzędowych stęplowanych blankietów wekslowych odnośnych kategorii wartości z tekstem niemieckim.

Kniaziołucki r. w.

197.

Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 7. października 1899,

tyczące się działalności urzędowej starosty
królowo-hradeckiego.

Z powodu ustanowienia starostwa nachodzkiego (obwieszczenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 10. sierpnia 1899, Dz. u. p. Nr. 154), rozporządza się ze zmianą §. 2, punkt 8 rozporządzenia Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 31. lipca 1868, Dz. u. p. Nr. 114, o poruczeniu kilku starostom w Czechach załatwiania czynności Namiestnictwa w imieniu namiestnika, że rozszerzona działalność urzędowa starosty królowo-hradeckiego rozciągać się ma na starostwa królowodworskie, rychnowskie, żamberskie, nowo-miejskie n. Metują, broumowskie i nachodzkie.

Koerber r. w.

198.

Obwieszczenie Ministerstwa rolnictwa z dnia 9. października 1899,

o ustanowieniu wspólnego statutu dla Akademii
górnichich w Leoben i w Przybramie.

Jego c. i k. Apostolska Mość Najwyższem postanowieniem z dnia 29. września 1899, raczył najmiłościwiej zatwierdzić następujący statut dla Akademii górniczych w Leoben i w Przybramie.

Statut

Akademii górniczych w Leoben i w Przybramie.

(Zatwierdzony Najwyższem postanowieniem z dnia 29. września 1899.)

Cel Akademii górniczej.

§. 1. Akademia górnicza jest szkołą główną i ma na celu udzielanie gruntownego teoretycznego i, o ile to w szkole jest możebne, także praktycznego wykształcenia w górnictwie i hutnictwie z szczególnym względem na hutnictwo żelazne.

§. 2. W Akademii górniczej istnieje:

a) oddział ogólny umiejętności stanowiących podstawę studiów zawodowych,

- b) szkoła zawodowa górnictwa,
c) szkoła zawodowa hutnictwa.

Przedmioty nauki.

§. 3. Wykładane są następujące przedmioty:

matematyka wyższa,
mechanika techniczna,
geometria wykreślna,
geometria praktyczna,
budownictwo machin ogólne,
mineralogia,
geologia,
paleontologia,
fizyka,
chemia ogólna,
chemia metalurgiczna,
chemia analityczna i probierstwo,
górnictwo,
nauka o pokładach,
nauka oczyszczania rud,
miernictwo górnicze,
budownictwo machin górniczych,
hutnictwo żelazne,
hutnictwo innych kruszców,
warzelnictwo,
budownictwo machin hutniczych,
encyklopedia górnictwa,
" hutnictwa,
" budownictwa,
" leśnictwa,
prawo górnicze,
prawo kontraktowe i wekslowe,
buchalterya,
gospodarstwo społeczne,
matematyka asekuracyjna,
pierwsza pomoc w nieszczęsnych przygodach,
higiena z szczególnym względem na pracę górnichą i hutniczą.

Ministerstwo rolnictwa może na wniosek lub po wysłuchaniu grona profesorów (§. 37) zarządzić stosownie do potrzeby przybranie, rozdzielenie lub połączenie przedmiotów naukowych.

§. 4. Z wykładami łączą się ćwiczenia i wycieczki naukowe. Gdy wykłady się skończą, odbywają się podróże naukowe mające na celu dopełnienie wykształcenia uczniów w poszczególnych gałęziach.

§. 5. W planie nauk, przez Ministra rolnictwa zatwierdzonym, podane są przedmioty przepisane dla każdej szkoły zawodowej, tudzież przedmioty wykładane w oddziale ogólnym a stanowiące podstawę każdej szkoły zawodowej, ustanowiona jest ilość godzin wykładowych i godzin ćwiczeń dla poszczególnych przedmiotów i wskazana jest kolej, w jakiej najwłaściwiej jest uczyć się na te przed-

mioty, ażeby się jak najszybciej i jak najgruntowniej wykształcić.

Rzeczony plan nauk ułożony jest tak, że okres dwuletni przypada na oddział ogólny a po jednym roku na każdą z dwóch szkół zawodowych (§. 2).

§. 6. Uczniowie zwyczajni obowiązani są uczyć się na przedmioty w planie nauk przepisane o ile nie udowodnią, że w niektórych przedmiotach wykształcili się gdzieindziej.

Zaleca się im uczyć się na przedmioty według kolejności w planie nauk przyjętej.

Uczniowie i ich przyjmowanie.

§. 7. Uczniów przyjmuje z zaczczeniem się półroczna komisja, składająca się z rektora i dwóch członków wybranych przez grono profesorów.

W ciągu półroczu przyjmuje się tylko za szczególnym zezwoleniem Ministra rolnictwa.

§. 8. Uczniowie są zwyczajni lub nadzwyczajni.

§. 9. Kto chce być przyjęty na ucznia zwyczajnego, winien złożyć ważne w państwie świadectwo dojrzałości z gimnazjum wyższego lub szkoły realnej wyższej.

Ażeby być przyjętym do jednej ze szkół zawodowych, trzeba nadto złożyć dostateczne świadectwo postępu akademii górniczej lub innej szkoły głównej z tych przedmiotów, które według planu nauk stanowią podstawę kształcenia się w dotyczącej szkole zawodowej.

§. 10. Na ucznia nadzwyczajnego może być przyjęty każdy, kto liczy rok 18ty życia i udowodni, że posiada te wiadomości przygotowawcze, które są potrzebne do rozumienia obranych wykładów.

§. 11. Uczniowie nadzwyczajni nie mają prawa do uwolnienia od opłaty czesnego (§. 14) i do uzyskania stypendyów rządowych.

§. 12. Grono profesorów może dozwolnić u uczeszczenia na poszczególne przedmioty w charakterze gości mężczyznom, których stanowisko i inne przyniosły spodziewać się pozwalają, że przypuszczenie ich nie będzie szkodliwe dla celu nauki.

§. 13. Wszyscy uczniowie podlegają przepisom dyscyplinarnym wydany dla akademii górniczych.

§. 14. Wszyscy uczniowie są immatrykulowani i opłacają wpisowe tudzież czesne.

§. 15. Wpisowe opłaca się przy przyjęciu, tudzież przy wstępowaniu napowrót po jednorocznej lub dłuższej przerwie nauk.

Od wpisowego nie uwalnia się nikogo.

§. 16. Uczniowie zwyczajni opłacać mają czesne a to z góry z początkiem półroczu.

Uczniowie nadzwyczajni opłacać mają czesne według tygodniowej ilości godzin wykładowych, na które są zapisani, licząc dwie godziny demonstracyi lub ćwiczeń za jedną godzinę wykładową.

§. 17. Wysokość wpisowego i czesnego ustanawia Ministerstwo rolnictwa.

§. 18. Uczniowie zwyczajni, którzy udowodnią niezamożność i dobry postęp w naukach, mogą być całkiem lub w połowie uwolnieni od czesnego.

Decyduje w tym względzie grono profesorów.

Egzamina i świadectwa.

§. 19. Ażeby uczniowie zwyczajni ogólnego oddziału mogli wstąpić do szkoły zawodowej, obowiązani są po skończeniu się wykładów poddać się egzaminowi postępu (§. 9) z tych przedmiotów, które według planu nauk stanowią podstawę szkoły zawodowej (§. 5).

Uczniowie zwyczajni mają także prawo zdawania egzaminów postępu z tych przedmiotów, z których nie zdaje się komisjonalnego egzaminu rządowego.

Tym, którzy zdadzą egzamin postępu, wydawane będą świadectwa postępu potwierdzające uczyć się na wykłady, dobre zachowanie się i postęp w naukach.

§. 20. Celem udowodnienia wykształcenia zawodowego nabytego w akademii górniczej, uczniowie zwyczajni każdej szkoły zawodowej poddać się mogą egzaminowi rządowemu. Po złożeniu go otrzymują świadectwo potwierdzające wynik egzaminu.

§. 21. Uczniowie zwyczajni, którzy skończyli jedną lub obie szkoły zawodowe, mogą żądać absolutorium, które zawiera potwierdzenie uczyć się na kollegia i dobrego zachowania się.

§. 22. Wszystkie egzamina odbywają się publicznie. Szczegółowe postanowienia wyda Minister rolnictwa w Porządku egzaminacyjnym.

§. 23. Uczniowie nadzwyczajni mogą uzyskać świadectwa publiczne tylko co do zachowania się i uczyć się na kollegia.

Grono nauczycielskie.

§. 24. Nauki udzielają profesorowie zwyczajni i nadzwyczajni, docenci płatni i docenci prywatni.

Do pomagania profesorom mianuje się adjunktów i asystentów.

§. 25. Profesorów zwyczajnych i nadzwyczajnych mianuje Najjaśniejszy Pan na wniosek Ministra rolnictwa.

§. 26. Docentów płatnych i adjunktów mianuje a docentów prywatnych do przedmiotów mogących przyczynić się do osiągnięcia celów akademii górniczej, przyjmuje Minister rolnictwa na wniosek grona profesorów.

§. 27. Asystentów przyjmuje na okres dwuletni grono profesorów i wybór swój przedstawia Ministrowi rolnictwa do zatwierdzenia.

Po upływie dwulecia Minister rolnictwa może zezwolić, żeby asystent pozostał nadal na swoim stanowisku.

§. 28. Profesorowie zwyczajni zostają na równi z profesorami szkół głównych technicznych pod względem rangi, płac i stosunku służbowego.

Zaliczeni są do VI. klasy stopni urzędników państwa i pobierają oprócz systemizowanego dodatku pensję w sumie 3200 zł., która co lat pięć wysłużonych w tym przymocie w akademii górniczej lub w innym zakładzie podobnie uorganizowanym, przez państwo utrzymywanym, aż do dwudziestego włącznie roku tej służby wzrasta o 400 zł. (dodatek pięcioletni).

Takie samo prawo do dodatku pięcioletniego nadaje także czas wysłużony w przymocie profesora zwyczajnego w zakładzie nie przez państwo utrzymywanym, o ile w zakładzie tym zachowywana jest zupełna wzajemność względem profesorów zwyczajnych zakładów przez państwo utrzymywanych a to na mocy deklaracji danej Rządowi przez tych, którzy zakład utrzymują.

Czas służby nie odpowiadający tym warunkom uwzględnia się tylko w takim razie, jeżeli wyraźnem oświadczeniem uznany został za policzalny do postąpienia na wyższy stopień.

§. 29. Profesorowie nadzwyczajni należą do VII. klasy stopni urzędników państwa i pobierają pensję roczną w sumie 1800 zł. z systemizowanym dodatkiem służbowym.

Pensya ta wzrasta co pięć lat aż do 10. włącznie roku tej służby o 200 zł. (dodatek pięcioletni), zresztą według zasad dotyczących się przyznawania dodatków pięcioletnich profesorom zwyczajnym (§. 28).

§. 30. Wdowy i sieroty po profesorach zwyczajnych i nadzwyczajnych zostają pod względem

należącego się im zaopatrzenia na równi z wdowami i sierotami po profesorach zwyczajnych i nadzwyczajnych szkół głównych technicznych.

§. 31. Adjunkci należą do IX. klasy stopni i pobierają pensję w sumie 1000 zł., która co pięć lat wysłużonych w tym przymocie w akademii górniczej lub w innym zakładzie podobnie uorganizowanym, przez państwo utrzymywanym, aż do 10. włącznie roku tej służby, wzrasta o 200 zł. (dodatek pięcioletni).

§. 32. Profesorowie i adjunkci pobierają oprócz pensyi systemizowane dodatki służbowe.

§. 33. Asystenci pobierają płacę roczną w sumie 700 zł., która w razie pozostawienia na posadzie po dwuletniej służbie (§. 27) podwyższa się do 800 zł.

W razie podróży służbowych pozwala się im liczyć sobie dyety i jezdne według taryfy dla X. klasy stopni służbowych.

Postanowienia ustawy z dnia 31. grudnia 1896, Dz. u. p. Nr. 8 z r. 1897, o urządzeniu stanowiska asystentów w uniwersytetach, szkołach głównych technicznych itd. stosują się analogicznie, począwszy od 1. stycznia 1897, także do asystentów akademii górniczych w Leoben i Przybramie.

§. 34. Wymiar płac docentów płatnych ustanawia Minister rolnictwa w każdym z osobna przypadku.

Kierownictwo.

§. 35. Akademia górnicza podlega Ministerstwu rolnictwa jako najwyższej Władzy górniczej.

§. 36. Akademią górniczą kieruje grono profesorów, na czele którego stoi rektor.

§. 37. Grono profesorów składa się z wszystkich profesorów.

§. 38. Rektora wybiera grono profesorów z pomiędzy profesorów zwyczajnych na dwa lata a Minister rolnictwa zatwierdza wybór.

Rektor pobiera dodatek funkcyjny w sumie 500 zł. rocznie; w razie, gdyby go zaszła przeszkoda, zastępuje go poprzednik w urzędzie (prorektor).

§. 39. Za stan akademii górniczej pod względem naukowym, dyscyplinarnym i ekonomicznym odpowiedzialny jest rektor łącznie z gronem profesorów.

Prawa i obowiązki rektora i grona profesorów przepisane są w instrukcyi przez Ministra rolnictwa wydanej.

Urzednicy biurowi i sludzy.

§. 40. Urzednikow biurowych i slug dla akademii gorniczej przeznaczaja Minister rolnictwa stosownie do potrzeby.

Clary r. w.

199.

**Obwieszczenie Ministerstwa spraw
wewnetrznych z dnia 10. pazdzier-
nika 1899,**

**o ustanowieniu starostwa w Przeworsku w Ga-
licyi.**

Jego c. i k. Apostolska Mość Najwyzszem postanowieniem z dnia 26. lipca b. r. raczył najmito-

ściwiej pozwolić z częściową zmianą podziału administracyjnego królestwa galicyjsko-lodomeryjskiego z Wielkim księstwem krakowskim, ogłoszonego rozporządzeniem Ministerstwa stanu z dnia 23. stycznia 1867, Dz. u. p. Nr. 17 a rozporządzeniem Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 10. lipca 1868, Dz. u. p. Nr. 102 w mocy utrzymanego, żeby w Przeworsku ustanowione zostało starostwo, i żeby jego okrąg urzędowy obejmował okrąg Sądu powiatowego przeworskiego, który w tym celu oddzielony będzie od teraźniejszego powiatu politycznego łańcuckiego.

Starostwo rzeczzone rozpocząć ma urzędowanie dnia 1. listopada 1899.

Koerber r. w.

